

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **O. L.**, státní příslušnice Ukrajiny
zastoupena advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-204621-6/SO-2021 z 1. 2. 2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. MV-204621-6/SO-2021 z 1. 2. 2022 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení **14 466,50 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce, advokáta Mgr. Vratislava Polky.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a správní řízení.

1. Jádrem sporu v této věci je otázka, zda žalobkyně v řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání – OSVČ

splnila podmínku prokázání bezdlužnosti již před vydáním prvostupňového rozhodnutí, případně zda ji bylo možno prokázat až v odvolacím řízení. Pro případ záporných odpovědí je mezi účastníky řízení sporné, zda byla žalovaná povinna zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí do žalobkynina soukromého a rodinného života.

2. Žalobkyně podala žádost o prodloužení platnosti pobytu 10. 5. 2021 a připojila k ní mimo jiné nedatovaný „Přehled pohledávek k 31.03.2021“ (dále též **„Přehled pohledávek“**), opatřený podpisem a razítkem Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen **„PSSZ“**), jenž obsahuje přehled předpisů a plateb za období let 2020 a 2021 a stav pohledávek k 30. 3. 2021.
3. Ministerstvo vnitra (dále jen **„ministerstvo“**) vydalo 2. 6. 2021 výzvu k odstranění vad žádosti. V ní konstatovalo, že k žádosti nebylo předloženo několik zákonem vyžadovaných dokladů, mimo jiné doklad vydaný příslušnou okresní (městskou) správou sociálního zabezpečení o tom, že žalobkyně nemá u tohoto orgánu státní správy evidován nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Žalobkyně byla proto vyzvána, aby také tento nedostatek žádosti odstranila a požadovaný doklad předložila ve lhůtě 40 dnů, a poučena, že jinak bude řízení o žádosti zastaveno. Žalobkyně následně předložila některé nové doklady, ale žádný z nich se nevztahoval k jejím možným nedoplatkům na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Ministerstvo seznámilo 5. 8. 2021 žalobkyni s podklady pro vydání rozhodnutí; žalobkyně poté žádné další důkazní prostředky nenavrhla.
4. Ministerstvo usnesením č. j. OAM-10590-12/DP-2021 z 13. 9. 2021 řízení o žádosti zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. V odůvodnění uvedlo, že žalobkyně neodstranila veškeré vytýkané vady žádosti, neboť nedoložila potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání a v průběhu odvolacího řízení předložila mimo jiné potvrzení PSSZ o stavu závazků, vydané 21. 9. 2021 pod č. j. 42013/1678054/21/013/702/Šro, podle něž žalobkyně jako OSVČ nemá k tomuto dni evidován splatný závazek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále ve smyslu § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců.
5. Žalovaná nyní soudem přezkoumávaným rozhodnutím žalobkynino odvolání zamítla a rozhodnutí ministerstva potvrdila, neboť se s jeho názorem ztotožnila. Žalovaná shrnula průběh správního řízení a konstatovala, že žalobkyně neodstranila vadu žádosti, ačkoli k tomu byla řádně vyzvána a ačkoli byla poučena o tom, jak to má učinit a jaké budou následky v případě nesplnění výzvy. Požadovaný doklad o své bezdlužnosti předložila až v odvolacím řízení, aniž by vysvětlila, proč tak nemohla učinit již dříve. K tomuto podkladu tedy nebylo možno s ohledem na koncentraci řízení přihlédnout. Dopady rozhodnutí do žalobkynina soukromého a rodinného života se žalovaná nezabývala, neboť to u rozhodnutí o zastavení řízení není dle jejího názoru třeba.

II. Argumenty účastníků řízení.

6. Žalobkyně v žalobě namítla, že již k žádosti doložila vyúčtování plateb na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ze kterého bylo jasně patrné, že správa sociálního zabezpečení u ní neeviduje žádné dluhy či penále. Ministerstvo vyžaduje

ve své aplikační praxi předložení dokladu, jenž nemá ve výslovném znění zákona oporu, proto jeho nepředložení nemůže vést k zastavení řízení o žádosti. Žalovaná navíc žalobkyni nijak nevysvětlila, proč k ověření bezdlužnosti nestačily jí předložené doklady a jaké jiné konkrétní doklady má za tím účelem předložit. Absenci dokladu, jenž má prokázat skutečnost, jež je prokazována obsahem jiného předloženého dokladu, pak nelze považovat za podstatnou vadu žádosti; v takovém případě bylo proto třeba posoudit žádost meritorně. Žalobkyně též zdůraznila, že požadovaný doklad předložila v odvolacím řízení. Důsledky zastavení řízení (nutnost vycestovat, ukončit podnikání a dlouholetý život na území, ztráta výdělku atd.) jsou naprosto nepřiměřené důvodu zastavení řízení. Užití koncentrace řízení je za těchto okolností nepřiměřeně formalistické, což vyplývá i z rozsudku NSS č. j. 3 Azs 4/2020-41 z 16. 1. 2021.

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě bez bližší argumentace setrvala na správnosti svého názoru vyjádřeného v napadeném rozhodnutí.

III. Posouzení věci soudem.

8. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně vycházejí ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, přezkoumal je na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], včetně řízení předcházejícího jeho vydání, jakož i z hlediska vad, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Při tom naznal, že žaloba je důvodná.
9. Ve věci soud rozhodl podle § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili (žalobkyně již v žalobě, žalovaná ve svém vyjádření ze 14. 4. 2022). Kromě toho byly splněny podmínky § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro tento postup (k tomu podrobněji dále). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009). Zároveň nebylo navrženo provedení důkazních prostředků, které by nebyly součástí správního spisu předloženého žalovanou.
10. Podle § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců je k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání cizinec povinen předložit „doklad prokazující bezdlužnost cizince“.
11. Podle § 178e odst. 1 písm. d) téhož zákona se za „bezdlužnou“ pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nemá evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky, na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále. Odstavec 2 k tomu dodává: *„Bezdlužnost se prokazuje potvrzeními orgánů Finanční správy České republiky, orgánů Celní správy České republiky, okresní správy sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny, která nesmí být ke dni podání žádosti starší 30 dnů.“*
12. První otázkou nezbytnou pro posouzení nynější věci je ta, zda žalobkyně tuto povinnost splnila před vydáním usnesení o zastavení řízení o její žádosti o pobytové oprávnění. V tomto typu řízení totiž platí koncentrace řízení upravená v § 82 odst. 4 správního řádu, podle něžž se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

13. Žalobkyně již k žádosti předložila dokument nazvaný „Přehled pohledávek k 31.03.2021“ vystavený PSSZ. Ten je rozdělený do tří hlavních částí: 1) Záhlaví s žalobkyninými identifikačními údaji. 2) Přehled předpisů a plateb DP (podle kontextu očividně akronym pro „důchodové pojistné“ nebo „důchodové pojištění“). 3) Stav pohledávek k 31. 3. 2021. Ve třetí části je popsáno, jak vysoké doplatky/přeplatky na DP a jeho zálohách, a to včetně penále, měla žalobkyně v jednotlivých letech od roku 2015 do současnosti; kdy byly uhrazeny/vráceny; jaká je jejich současná výše (sloupec „Zbývá“). Ve všech sloupcích „Zbývá“ je uvedena číslice „0“. Poslední položky nesou označení „Celkem dluh“, „Dlužné zálohy ke dni tisku“ a „Součet dlužných částek“, u všech se nachází opět číslice „0“.
14. Ministerstvo se k Přehledu pohledávek ve výzvě k odstranění vad podání nijak nevyjádřilo. Pouze uvedlo, že žalobkyně dosud nepředložila potvrzení o tom, že nemá u okresní správy sociálního zabezpečení evidován nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a vyzvalo žalobkyni, aby tak učinila. K předloženému podkladu se ministerstvo vyjádřilo až v prvostupňovém rozhodnutí, na jehož straně 2 podotklo, že *„výše uvedený přehled od Pražské správy sociálního zabezpečení Praha 8 je dokladem, který promítá pohledávky v konkrétním časovém období, není však dokladem, který by zhodnotil bezdlužnost cizince, tak jak je požadován dle § 46 odst. 7 zák. č. 326/1999 Sb.“* Tato věta však neodpovídá na otázku, proč nelze Přehled pohledávek považovat za doklad o bezdlužnosti ve smyslu § 46 odst. 7 písm. d), potažmo § 178e zákona o pobytu cizinců. Ministerstvo má pravdu v tom, že promítá pohledávky „v konkrétním časovém období“; tímto obdobím je však podle Přehledu celá doba, v níž žalobkyně vykonávala v ČR samostatnou výdělečnou činnost (roky 2015-2021). To ministerstvo nijak nezpochybnilo. Zároveň je v Přehledu pohledávek uvedeno, že PSSZ nemá vůči žalobkyni k 31. 3. 2021 za toto období žádné pohledávky, ať už z důchodového pojistného nebo souvisejícího penále. Výslovně se v něm uvádí, že dluh za všechna tato období činí celkem „0“.
15. Právě v tomto duchu se žalobkyně proti zastavení řízení bránila. V doplnění odvolání z 30. 9. 2021 uvedla, že *„i z předmětného přehledu pohledávek je zřejmé, že odvolatelka nemá žádné nedoplatky. V přehledu jsou uvedeny zaplacené částky a že k zaplacení zbývá 0,- Kč. Dle názoru odvolatelky by správní orgán měl přihlédnout i k tomuto přehledu, jelikož z něj jednoznačně vyplývá požadovaná informace.“* V dalším doplnění odvolání z 21. 10. 2021 označila nastalou situaci za nedorozumění, které mělo vzniknout tím, že *„úřednice PSSZ [...] nesprávně sdělila odvolatelce, že přehled plateb, a to včetně nulového zůstatku na závazcích u PSSZ, resp. ČSSZ (definován jako ‚stav pohledávek ke dni 20.9.2021‘) je dostačující jakožto Potvrzení o bezdlužnosti dle ust. § 46 ZPC.“*
16. St touto odvolací námitkou se žalovaná vypořádala jedinou větou na straně 5 svého rozhodnutí: *„Komise uvádí, že podle § 46 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. byla účastnice řízení povinna k žádosti doložit doklad prokazující bezdlužnost její osoby, který nelze zaměňovat za předložený přehled PSSZ.“*
17. Žalovaná má pravdu v tom, že žalobkyně dostatečně nekonkretizovala a především nijak nedoložila své tvrzení o úřednici PSSZ a informací od ní údajně získaných, a nelze k němu proto přihlédnout. Podstata věci však tkví v něčem jiném. Žalobkyně založila svůj postup při podání žádosti, v odvolacím řízení i v žalobě na předpokladu, že Přehled pohledávek prokazuje bezdlužnost ve smyslu § 178e zákona o pobytu cizinců. A ministerstvo ani žalovaná tento předpoklad nevyvrátily.

18. Soud zdůrazňuje, že žádné z citovaných ustanovení zákona o pobytu cizinců nepředepisuje formální náležitosti potvrzení o bezdlužnosti a neodkazuje na žádné jiné ustanovení, z něž by se daly vyvodit. Vyplývá z nich pouze to, že žadatel musí předložit potvrzení vydané příslušnou správou sociálního zabezpečení, z něž má být zřejmá absence nedoplatků na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále. Žalobkyně předložila Přehled pohledávek, jenž byl vydán PSSZ a v němž bylo uvedeno, že PSSZ neeviduje vůči žalobkyni žádné pohledávky, ať už na pojištění nebo ne penále. Ministerstvo se s tímto podkladem vypořádalo tvrzením, že nehodnotí bezdlužnost cizince způsobem vyžadovaným zákonem, a žalovaná dodala, že tento podklad nelze zaměňovat s dokladem prokazujícím bezdlužnost. Tato zcela obecná konstatování však říkají pouze to, že žalobkyni předložená písemnost není tou písemností, kterou byla žalobkyně povinna předložit, ale nevysvětlují proč: jaké zákonné náležitosti jí scházely, jaké potřebné informace v ní nebyly obsaženy a podobně. Ani v prvostupňovém, ani v druhostupňovém rozhodnutí není obsažen jediný věcný argument, z něž by vyplývalo, proč Přehled pohledávek neprokazuje žalobkyninu bezdlužnost. Jelikož žalobkyně právě na tuto skutečnost v odvolání upozorňovala, je napadené rozhodnutí v tomto ohledu nepřezkoumatelné. Na tuto nepřezkoumatelnost žalobkyně v žalobě upozornila (na straně 7 uprostřed).
19. Soud v tuto chvíli nemůže hodnotit, zda žalobkyni předložený Přehled pohledávek splňuje požadavky § 178e zákona o pobytu cizinců. To je v první řadě úkol správních orgánů, které jej ve svých rozhodnutích nesplnily. Soud není oprávněn tuto jejich činnost nahrazovat a napadené rozhodnutí za ně dotvářet. V opačném případě by bylo žalobkyni de facto znemožněno, aby proti takovému hodnocení uplatnila žalobní body (srov. rozsudek NSS č. j. 7 Afs 1/2010-53 z 4. 2. 2010).
20. Výrok o zastavení řízení však za této situace nemůže obstát a nic na tom nemění skutečnost, že byla žalobkyně po předložení Přehledu pohledávek upozorněna – bez jakéhokoli vysvětlení – na to, že tento dokument ministerstvu k prokázání bezdlužnosti nestačí. Pokud by totiž žalobkyně již k žádosti předložila doklad, který zákonné požadavky splňuje, pak by výzva k odstranění vad žádosti byla nedůvodná (tudíž nezákonná) a správní orgán by nemohl ani v případě následné žalobkyniny nečinnosti řízení o její žádosti zastavit.
21. S ohledem na další průběh řízení považuje soud za vhodné poznamenat, že nepřehlédl další požadavek obsažený v § 178e odst. 2 zákona o pobytu cizinců, a sice aby potvrzení o bezdlužnosti nebylo ke dni podání žádosti starší 30 dnů. Žalobkyně podala žádost o prodloužení platnosti pobytového oprávnění 10. 5. 2021, avšak Přehled pohledávek zachycuje stav k 31. 3. 2021. Ačkoli není datován, lze se s ohledem na datum, k němuž zachycuje stav pohledávek, domnívat, že tuto podmínku nesplňuje. K odstranění vady této žádosti však žalobkyně nebyla vyzvána, výtky ministerstva vyjádřené ve výzvě z 2. 6. 2021 se týkala výlučně povahy předloženého dokumentu, nikoli jeho stáří, a ani v žádné další písemnosti správních orgánů není tento aspekt věci zmíněn. A pokud není žadatelka na určitou vadu žádosti upozorněna a vyzvána k jejímu odstranění, tak není možné z této vady zpětně dovozovat důvodnost zastavení řízení, například v situaci, kdy důvod tvrzený správním orgánem neobstál. Kromě toho nelze vyloučit situaci, že v reakci na případnou výzvu k předložení novějšího Přehledu pohledávek (jehož zastaralost by byla zřejmá) by žalobkyně reagovala jinak než na výzvu k předložení – mimo jiné – dokladu o bezdlužnosti (o němž mohla být přesvědčena, že jej již předložila).

22. Žalobkyně dále namítla, že pokud k prokázání své bezdlužnosti předložila určitý důkaz a nezůstala zcela pasivní, ministerstvo nemohlo řízení o její žádosti zastavit, nýbrž muselo projednat žádost meritorně.
23. Žalovaná na straně 5 napadeného rozhodnutí citovala rozsudek NSS č. j. 2 Azs 76/2015-24 z 28. 7. 2016, podle nějž „[j]estliže cizinec, ač správním orgánem řádně vyzván, nepředloží k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání doklady požadované § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, a v tomto ohledu zůstane zcela nečinný, správní orgán řízení o žádosti zastaví podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. [...] Správní orgán I. stupně se v daném případě nemohl zabývat, ať už formálně či materiálně, podklady k předmětné žádosti žalobce, neboť tyto nebyly vůbec předloženy. Za této situace tudíž nemohl meritorně posuzovat skutečnosti, zda žádost z obsahového hlediska splňuje zákonem požadované předpoklady a případně ji zamítnout ve smyslu § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Aplikace tohoto ustanovení by totiž byla na místě až v případě, když by žalobce správnímu orgánu I. stupně předložil určité doklady, jimiž by podle svého přesvědčení prokazoval skutečnosti, k jejichž doložení byl vyzván, avšak správní orgán I. stupně by následně vyhodnotil, že tyto doklady nesplňují podmínky pro vyhovění předmětné žádosti.“ (Podtrženo městským soudem). Následně však žalovaná nezohlednila, že právě k tomu v nynější věci došlo. Žalobkyně prokazovala svou bezdlužnost předložením Přehledu pohledávek, a ještě v doplnění odvolání trvala na tom, že tímto způsobem rozhodnou skutečnost prokázala. Žalobkyně tedy nebyla při prokazování své bezdlužnosti zcela nečinná, naopak předložila ministerstvu určitý podklad, který však ministerstvo a následně také žalovaná vyhodnotily tak, že nesplňuje podmínky pro vyhovění žádosti. S ohledem na citovaný rozsudek tak soudu není zřejmé, proč žalovaná potvrdila správnost usnesení o zastavení řízení.
24. V tomto ohledu nemá výrok napadeného rozhodnutí oporu v jeho odůvodnění, a je proto nesrozumitelný (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, bod 7 komentáře k § 76 s. ř. s.).
25. Naproti tomu soud nepřisvědčil námitce, že byla žalovaná povinna zohlednit při rozhodování také podklady předložené žalobkyní v průběhu odvolacího řízení. Z již zmíněné zásady koncentrace řízení totiž pro řízení zahájená na základě žádosti vyplývá, v souladu s další zásadou, která se prolíná celým právním řádem – „práva náležejí bdělým“ –, že každý žadatel je nucen aktivně hájit svá práva, a to již v řízení v prvním stupni. Nehájí-li aktivně svá práva, musí si být vědom následků, které mohou v případě jeho procesní neaktivity nastat, tedy že odvolací správní orgán nepřihlédne k takovým skutečnostem a důkazům, které mohl žadatel uplatnit již dříve. (Např. rozsudek NSS č. j. 9 Azs 12/2015-38 z 12. 3. 2015). Správní soudy již mnohokrát potvrdily, že v pobytových věcech cizinců je uplatnění této zásady namístě (srov. rozsudek NSS č. j. 10 Azs 206/2016-48 z 19. 5. 2017 a další rozhodnutí citovaná v jeho bodě 35).
26. Žalobkyně poukázala v této souvislosti na rozsudek NSS č. j. 3 Azs 4/2020-41 z 16. 1. 2021, v němž je popsána možnost prolomení koncentrace řízení za specifických okolností případu. Tou hlavní a nezbytnou však je nejlepší zájem nezletilého dítěte (bod 24 rozsudku). V nynější věci žádné nezletilé dítě nevystupuje, a proto na ni nelze aplikovat ani konstrukci předestřenou v tomto rozsudku.
27. S ohledem na vše shora uvedené považuje soud v tuto chvíli za zcela nadbytečné zabývat se posledním žalobním bodem, podle nějž žalovaná porušila svou povinnost posoudit dopad usnesení o zastavení řízení do žalobkynina soukromého a rodinného života.

IV. Závěr a náklady řízení.

28. Ministerstvo zastavilo řízení o žalobkynině žádosti z toho důvodu, že žalobkyně nepředložila potvrzení PSSZ o tom, že nemá nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále, aniž vysvětlilo, proč nelze za takové potvrzení považovat žalobkyní předložený Přehled pohledávek vystavený PSSZ. Tento nedostatek odůvodnění nenapravila ani žalovaná, přestože na něj žalobkyně v odvolání upozorňovala, a její rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost je pak výrok o zastavení řízení z toho důvodu, že neodpovídá odůvodnění napadeného rozhodnutí. Na jednom jeho místě totiž žalovaná citací judikatury dovodila, že za nastalé situace nelze řízení zastavit, nýbrž je třeba posoudit žalobkyninu žádost meritorně. Soud proto zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalované podle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. V něm bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
29. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto má proti žalované právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, za úspěšný návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby po 3 100 Kč: převzetí a přípravu zastoupení, sepsí žaloby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)], odměnu za jeden úkon právní služby po 1 550 Kč: návrh na přiznání odkladného účinku žalobě [§ 11 odst. 2 písm. a) analogicky], paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto tří úkonů (§ 13 odst. 4) a částkou 1 816,50 Kč odpovídající DPH v sazbě 21 %, neboť žalobkynin zástupce je registrován k placení DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).
30. Žalobkyniny náklady zastoupení advokátem tak činí 10 466,50 Kč a náklady řízení celkem 14 466,50 Kč, a žalovaná je povinna nahradit je žalobkyni v přiměřené 30denní lhůtě k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. února 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu